

BIBLIJSKO - MOLITVENE ZAJEDNICE
SVETI PETAR I PAVAO

CRKVA JE STVORENJE DUHA SVETOGA

Kako nam svjedoče **Djela apostolska**, Crkva se rađa iz pouskrsne zajednice Isusovih učenika – **snagom Duha**. To je Duh kojega je Isus obećao svojoj zajednici. Opraštajući se od njih na Zadnjoj večeri, govorio im je o Duhu kojega će im poslati. Te riječi zapisao je Ivan u svojem evanđelju:

„Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca, i on će vam dati drugoga **Branitelja** da bude s vama zauvijek: **Duha Istine**, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete, jer kod vas ostaje i u vama je.

To sam vam govorio dok sam boravio s vama.

Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, **poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh.**

A kad dođe Branitelj koga ću vam ja poslati od Oca – Duh Istine. **Koji od Oca izlazi – on će svjedočiti za mene.**

No kažem vam istinu: **bolje je za vas da ja odem**; jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem poslat ću ga k vama.

A kad on dođe dokazat će da je svijet u bludnji (zabludi) - glede grijeha, glede pravednosti – da ne vjeruju u mene; **glede pravednosti – da odlazim k Ocu i više me ne vidite; glede osude – da je knez ovoga svijeta osuđen.**

Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi.

No kad dođe on - Duh Istine – **upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti od sebe, nego će govoriti što čuje, i očitovat će vam ono što dolazi.** On će mene **proslavljati**, jer će od mojega uzimati i **navješćivati vama. Sve što ima Otac, moje je.** Zato Vam rekoh: od mojega uzima i – navješćivat će vama.“ **(Iv 14,15-17; 25-26; 1,26; 16,7-15).**

**Primit ćete snagu Duha Svetoga
koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci (Dj 1,8)**

Iz ovih je Isusovih riječi jasno da će oni kao zajednica primiti Duha Svetoga. Opraštajući se od njih već kao uskrsnuli Spasitelj, ponovo im obećava Duha:

„I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu, dok se ne obučete u Silu odozgor.“ (Lk 24,49).

Očito je dakle, da će se njihovo buduće poslanje i zadaća koju im je Isus Povjerio odvijati snagom Duha Svetoga, u njegovoj sili pod njegovim okriljem.

Što će Duh činiti zajednici?

On će biti njihov **drugi Branitelj** koji će s njima biti zauvijek. Upravo snagom vjernosti ovog Isusovog obećanja zaključujemo da **Crkva ne može izgubiti Duha** i da je **On neće nikada ostaviti**. Kako je ona zemaljska putnica, **putuje kao novi Narod Božji, te je na tom putu s kupa s njom i Duh Sveti**. Upravo s tim u vezi Isus govori da će ih Duh „**upućivati**“. Na tom putu Duh Sveti **poučavat** će ih u svemu i trajno im dozivati u pamet Isusove riječi. **Zato ga Isus zove „Duh Istine“**. Taj će Duh i njima, a i svijetu svjedočiti za Isusa.

ISUSOVI UČENICI

Svjedoci istine i ljubavi

Pedesetnica

I evo Pedesetnice! To je židovski blagdan svršetka žetvenih radova, **pedeseti dan iz Pashe**. Jeruzalem je pun hodočasnika iz svih krajeva zemlje. Upravo toga dana po Lukinom izvještaju, Isus izvršava svoje obećanje. Maloj zajednici svojih učenika šalje dar Duha! **I rađa se nešto novo! Rađa se biće Crkve!** Duh preobražava malu plašljivu zajednicu Isusovih prijatelja (Pročitajmo 2. poglavlje u Djelima apostolskim).

Crkva se rađa!

Petar hrabro izlazi pred sabrano mnoštvo! **On upravo snagom Duha prepoznaje trenutak!** To je trenutak nastupa mesijanskog, eshatološkog vremena za koje su proroci navijestili **izlijevanje Duha na novi narod Božji (Ez 11,19: Jl 3,1-2).**

Duh djeluje, apostoli svjedoče i uvjeravaju. **Duh otvara** srca slušatelja, oni se obraćaju i u vjeri prepoznaju i priznaju Isusa Nazarećanina Kristom, **krste se, ulaze u Crkvu, stvara se novi narod Božji.** Taj je dan Duh sabrao u Crkvu oko tri tisuće ljudi! **To je čudo Duhova!** Ljudskim snagama bišlo bi to nemoguće. U biću Crkve djeluje Duh. To je ono što Luka želi pokazati kroz čitav spis Djela apostolskih. Djela predstavljaju evanđelje Duha Svetoga, ali i evanđelje Crkve.

Duh čini (tvori) Crkvu

Ali nije Crkva stvorenje Duha samo po tome što Duh u njoj djeluje! **Ona je stvorenje Duha prvenstveno zato, jer Duh čini Crkvu!** Nikada pouskrsna zajednica Isusovih učenika ne bi svojim silama mogla biti Crkva. Bez Duha to bi bila samo skupina Isusovih prijatelja, zajednica onih koji su povjerovali Isusu i prihvatili njegovu poruku. Da to razumijemo moramo dublje proniknuti u samo biće Crkve. **Crkve nema bez prisutnosti Isusa Uskrsnuloga.** Jer Crkva je zajednica njegovih učenika koja se oko Njega sabire. **To pak je moguće samo silom Duha Svetoga. Po njemu je uskrsnuli prisutan u svojoj zajednici.**

DUH
SVETI,
ŽIVOTNI
DAH
CRKVE

I još više! Biti Crkva ne znači samo biti oko njega, već biti u njemu, biti s Kristom najintimnije združen. **To zajedništvo vjernika s Kristom čini Duh!**

On daje da su Krist i zajednica jedno Tijelo, da se najintimnije združuju u pravo životno zajedništvo. Po tom Duhu i vjernici su međusobno ne samo “**jedan s drugim**“, već su i među sobom povezani vezama zajedništva koje su po dubini zajedništva našem iskustvu nedohvatljive, veze kojima ljude može povezati samo Duh Sveti. Tu je najdublji razlog zašto se Crkva očitovala svijetu zajedništvom koje je do tada bilo nezamislivo i nečuveno. **Upravo Duh čini da su vjernici u zajednici udovi jedni drugih (1 Kor 12,12).**

Duh je forma Crkve

Kako vidimo Duh nije Crkvi neki pridodani element, koji bi joj samo dolazio kao nekakva pomoć. Duh je teološki rečeno – **forma Crkve**. A to znači, on joj daje **njezino biti, on oblikuje njezino biće**. Duh čini, da jedna ljudska zajednica koja je po vjeri prihvatila Isusa Krista postaje Crkva Božja, on iz te ljudske zajednice čini ono što ona nikako svojim silama ne bi mogla, koliko god nastojala, koliko god molila, koliko god to željela. **Duh, i samo on, čini od te ljudske zajednice Crkvu. On je njezina „duša“, bez njega bila bi ona mrtva.** Duh joj daje „**biti**“, on joj daje „**živjeti**“, on Crkvu „**oblikuje**“. Zato s pravom možemo reći da se na Pedesetnicu rodila Crkva. Rodila se je iz Isusovog otkupiteljskog djela i Duha koji je na nju sišao.

X. „VJERUJEM U DUHA SVETOGA,
U SVETU CRKVVU KATOLIČKU [...] I
ŽIVOT VJEČNI“

{KKC 683-1065}

Djelovanje Duha

Duh je, dakle, za Crkvu ono što je zrak za disanje živih bića, što je voda za ribe. Ona svoj život i svoje djelovanje bez njega ne može zamisliti. Duh je sišao na nju kao njeno Pomazanje **(1 Iv 2,20,27)** i osposobljava je za njezino djelovanje. Dosta je otvoriti Djela apostolska, da ga vidimo na djelu. Duh Sveti u Crkvi **diže proroke i navjestitelje vjere**, po rukama apostola čini čudesna djela, odvažno svjedoči u apostolima usprkos prijetnji i zabranama vlasti, zatvaranjima i maltretiranju. On otvara Crkvu poganima, silazi na njih i prije krštenja i na taj način jasno pokazuje apostolima da se moraju okrenuti poganskom svijetu **(Dj 10, 44-48)**. On je s apostolima na njihovim misijskim putovanjima i djeluje u njima i po njima.

POŠALJI DUHA
SVOJEGA GOSPODINE

I OBNOVI LICE
ZEMLJE!

DUHOVNOST.NET

Sakramenti po Duhu

Duh Crkvu trajno posvećuje i djeluje u njezinim sakramentima. Bez njega se u Crkvi ne događa ni jedan sakrament. On djeluje kad Crkva krsti i njegovom se snagom događa „**novo rođenje odozgo**“ (Iv 3,3-5). On je onaj koji po tom sakramentu dolazi u srca krštenika i snagom kojega se onda obraćamo Bogu s „**Aba**“ **Oče**“! Po apostolskim nasljednicima i danas silazi nad one koji u Isusa vjeruju i koji su primili krštenje (Dj 8,15-17). Njegovom prisutnošću i silom zajednica slavi Euharistiju, i svaki put polaže ruke nad kruh i vino zazivajući ga da svojom „**rosom posveti ove darove, te nam postanu Tijelo i Krv**“ Isusa Krista.

Njegovom snagom nasljednici apostola i danas opraštaju grijehе po poslanju koje im je dao Isus Krist: „**Primate Duha Svetoga, kojima oprostite grijehе (Iv 20,22-23)**, obraćajući se Ocu koji je „**izlio Duha Svetoga za oproštenje grijehа...“** (iz odrješenja u ispovijedi). Po njemu Crkva ima pristup Ocu (**Ef 2,18**). i sve ono što nam je Krist svojim spasiteljskim djelom zaslužio, sve nam se to komunicira upravo snagom i djelovanjem Duha Svetoga. On ispunja Crkvu i čini je novim hramom (**1 Kor 3,16; 1 Pt 2,5**).

Duh je iznad Crkve

Vidimo da je Crkva bez Duha Svetoga nezamisliva. Bez njega bi ona bila mrtvo tijelo bez života. Upravo Duhu Svetom ona duguje svoje crkveno biće. Ali, govoreći o Crkvi i Duhu treba trajno imati na pameti da Crkva nije iznad Duha, **već da je pod Duhom**. Djelovanje Duha je šire od Crkve. On je slobodan Duh i djeluje gdje hoće i kako hoće (**Iv 3,8**), kako to Krist tumači Nikodemu.

On je slobodan u svojem djelovanju kako u Crkvi tako i izvan Crkve. Zato ga Crkva mora stalno zazivati: „**O dođi stvorče , Duše Svet....“**, „**Dođi Duše presveti....“** da joj dođe, a ona mu se mora trajno otvarati sprema srca za njegove poticaje. Mora paziti da ne gasi Duha **(1 Sol 5,19)**, već se trajno otvarati njegovoj prisutnosti, njegovom djelovanju, poticajima i darovima.

